

CELEBERT MØTE MED GUDS KRAFT I CESIS.

Tur til Latvia 5 – 9 desember 2002.

Så måtte jeg bare rykke opp kroppen min for en feit misjonstur til balterne igjen...

Før jeg dro ut, ba menigheten i Blomsterdalen for meg. Ei dame skreik ut en profetisk bønn : ” Herre! Gjør noe nytt!” Og det skjedde til gagns.

Denne gangen fløy jeg med Czech Airlines. Først smøg vi innom Praha, og seinere seila jeg gjennom skyene til Riga. Vennene fra den rimelig svære menigheten Prieka Vests henta meg. Ainars, en av pastorene, hadde fiksa på en fremragende måte alt det praktiske: Susende sjåfør, en BMW og drivende tolker som var like høflige og tjenestevillige som engelske butlere. Jeg passa på å ikke bestille pølse med brød på Statoil-stasjonen.

De hadde også ordna en leilighet hvor jeg kunne søke Herren i fred og ro. Så da kunne jeg bare shoute ut lovprisninger og jublende bønner til Den Levende Gud. Det kunne ha vært heftig å skrike ut sin takknemlighet til Guds Sønn, Jesus Kristus, så kraftig at gardinene hadde skrella seg langs sømmen. Det giret kom jeg ikke inn i, men Den Hellige Ånd var der med sin enorme kraft. Priset være Herren!

Martins, broder og businessmann, henta meg for en gapende tur til middelalderbyen Cesis. BMW'n brølte forbi de andre kjerrene på motorveien og fikk dem til å virke som museumsgjenstander på piknik. Jeg var høflig nok til ikke å ta en kontroversiell analyse på speedometeret. Vi var litt seint ute, Marta. Skjønner´u ? Det fins slott og andre historiske bygninger i Cesis, men jeg så ikke en gang konturene. Gisleik tok den med en gang: ”Det var mørkt ute!” Bravo! I PREMIE: Fem merker fra bunnen av colakorkene, skrappt ut med en ostehøvel i miniatyr.

Etter å ha gått igjennom en labyrint med nesten egyptisk pyramidestil, nådde vi fram til møtelokalet i den offentlige bygningen. Litt seinere var menigheten klar for å prise og ære Den Levende Gud. Lovet være Jesus! Prekte om cellegruppens funksjon i den lokale menigheten. De var ikke akkurat stengt for det budskapet. Så kom Guds mektige kraft susende inn i møterommet. Ei dame hadde smerter i den venstre hælen, men da jeg ba for henne i Jesu Kristi Navn, dro Den Hellige Ånd ut smerten med sin himmelske pinsett. Dermed var munnen til dama en atskillig bedre modell for hemningsløs glede, enn det gule ”Smiley”- merket du kan få kjøpt for lommerusk i juggelsjappene langs Stortingsgata i sommerens Oslo. Det er ikke forbudt å heve den innvendige stemmebasunen og trøkke ut et jublende takknemlighetshyl til vår Allmektige Gud. Halleluja!

Deretter kom vel den nesten maksimale åpenbaringen av begeistring og lykke: Det var en kvinne som hadde sterke ryggsmarter p.g.a. forskjellig lengde av beina hennes. Hele forsamlingen kunne se at det høyre beinet var kortere da jeg smelte føttene hennes sammen. Hun satt på stolen og var klar for sitt mirakel! Og så kom helbredelseslynet fra Den Hellige

Ånd brakende inn i kroppen hennes. Kvinnen jublet, skalv og priste Herren høylytt da hun kjente Guds kraft dro beinet ut som en strikk, lik et sugerør som bare må reise seg høyt over kanten av colaglasset fordi de små, ekle kullsyreboblene kiler den på plastikkoverflaten. Beinet så ut til å vokse forbi det andre, men da Herren slapp beinet som en ekstrem langsom strikk, trakk høyrebeinet seg bedagelig tilbake i nøyaktig lik posisjon som det andre beinet. Et suverent stykke helbredelsesarbeid fra Den Oppstandne og Levende Jesus Kristus! Vi shouta og brølte halleluja-rop i en herlig lovprisningsstund over hva Herren hadde gjort! Kjeften min stod i gapende spenn og drøvelen min måtte hoppe til side omtrent da lufttrykket fra lungene mine føk ut med noen salige halleluja-fanfarer til Guds ære! Dama hoppa og spratt opp og ned på gulvet av pur glede og takknemlighet til Gud. Det var en fantastisk opplevelse, mine kjære brødre og søstre.

På dette møtet kom den profetiske bønnen, som hadde sugd seg fast i min ånd, til sin

triumferende rett. En kvinne, som var plaga skikkelig av en fordømmelsesdemon, kom fram til forbønn. Guds formidable kraft kom over henne, og demonen ble helt redselslagen. Den fikk dama til å åle seg bortover gulvet som en slange mens hun klorte neglene sine ned i overflaten. Jeg kjente at Den Hellige Ånd tok tak i min ånd, og det kom et drønnende rop ut fra min munn: "Ut i Jesu Navn!!!!!!!" Slik skreik jeg helt til den onde ånden hadde fått nok av Herrens kraftfylte herlighet og nærvær og strøk på dør med halen mellom beina. HALLELUJA! Det er en enorm frihet i Jesu Kristi dyrebare blod. I Ef. 2.13 står'e: "Men i Kristus Jesus er nå dere som før var langt borte, kommet nær ved Kristi blod." Det betyr at blodets kraft er ensbetydende med Jesu Kristi gjennomtrengende nærvær og maktutfoldelse!

Det er derfor demonene stikker så kjapt av gårde når BLODET kommer på banen. Glory to Jesus! Damen, som hadde blitt befridd, stod der glad og rolig og fikk seg noen oppmuntringer også. Det var også flere som måtte ha seg en tur ned på gølv etter å ha fått seg en salig dose med himmelsk kraft. Jeg har vært med å drive ut demoner før, men det her var noe nytt for meg. Utdrivelsen var langt mer intens og kraftig, enn det jeg har opplevd før. Så det stemte på en prikk den profetiske bønnen som blei slyng et imot meg hjemme i menigheten. Ingolf! Lei nærradioen for en time og pepre eteren med freske lovsangstøner fra den siste skiva til Per Sjøtorp! Pris Herren så det knaker i kjøkkenflisene!

På lørdagen putra vi ned til en stor havneby som heter Liepaja. Den ligger ca. 2,5 timers kjøretur fra Riga. Denne gangen het tolken Roberts, en 22 år gammel mann, som vi traff på forrige tur også. Roberts har et sterkt tjenende hjerte, så jeg ble varta opp på alle kunstens regler. Pastor Vilnis hadde også fiksa hotell til oss, så det var bare å juble og prise Herren.

På lørdagskvelden hadde jeg et møte for lederne. Det ble en god del forbønn som vanlig. En del snertne profetiske oppmuntringer traff noen av hjertene også. Herrens Ånd var der med sitt gledesfylte nærvær. Seinere på kvelden buste Roberts og jeg rundt i city'n for å myse på de historiske bygningene og andre greier.

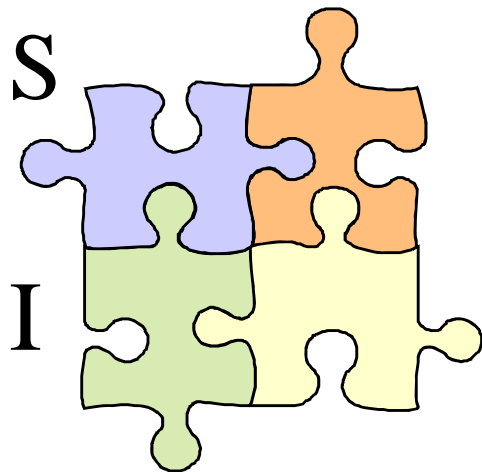

Så skal jeg fortelle om et møte et sted jeg var på. Opplevelsen var kanskje en slags lærepenge. Prekte om Samson og de utfordringene han møtte. Så klødde det nesten i hendene og jeg var klar til å slenge hendene på de sjuke og merke Guds fykende helbredelseskraft. Men så var det ingen større salvelse, og svært få blei helbreda. En knakende og frustrerende situasjon for meg! Jeg er vant til at helbredelsene kommer rullende fra himmelens Suverene Gud, men der stod jeg og sklei på femmer'n i en seig åndelig atmosfære.

Gud er god! Ved hans nåde blei ei ung dame helbreda for en forkjølelse. Hu var tett i neseborene, men da Guds friske kraft tynte snørra, så kunne karbondioksydmolekylene igjen ta sin sightseeing, boblende ut i det fri. Halleluja, for Guds Sønn, Jesus Kristus! Noen uker seinere fikk jeg tilbakemelding om at det var en annen person som også hadde blitt frisk. Glory to Jesus! Men jeg måtte svært over hva som hadde skjedd. Hva var grunnen til at det var så seigt og så labert trøkk? Svaret fikk jeg under en samtale på en biltur.

Det kom fram at det var et opprør mot den ydmyke og flotte pastoren i menigheten. Sånt kan ikke Gud velsigne! Håper at jeg lærte noe kraftig om betingelser for at Herrens salvelse skal komme.

Så måtte jeg ose hjem til Bergen igjen..... Neste tur blir til Sør-India.

tor takk til Jesus som gir så mange gleder og triumfer!

Takk for all støtte og forbønn!

Kristus,

Theisen jr.

